RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 228.922 van 24 oktober 2014
in de zaak A. 208.567/X-15.394.

In zake : de NV RECOVER ENERGY
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de PROVINCIE VLAAMS-BRABANT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Michel van Dievoet
kantoor houdend te 1000 Brussel
Wolstraat 56
bij wie woonplaats wordt gekozen

2. het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Michel van Dievoet
kantoor houdend te 1000 Brussel
Wolstraat 56
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partijen :

1. Kristin LIBOTTON
2. de VZW STOP DE OVEN
beide bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Laurent Proot en Sofie De Maesschalck
kantoor houdend te 9000 Gent
Kasteellaan 141
bij wie woonplaats wordt gekozen

3. de GEMEENTE KAMPENHOUT
4. de GEMEENTE HAACHT
beide bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Cies Gysen
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 16 april 2013, strekt tot de nietigverklaring van :

- het besluit van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 23 oktober 2012 houdende definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan "Bijzonder economisch knooppunt Kampenhout-Sas", en
- het besluit van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport van 23 januari 2013 houdende goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan "Bijzonder economisch knooppunt Kampenhout-Sas".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partijen hebben een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomsten zijn toegestaan bij beschikking van 5 september 2013. De tussenkomende partijen hebben een memorie ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partijen en de tussenkomende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 september 2014.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bert Van Weerdt, die *loco* advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Michel van Dievoet, die verschijnt voor de verwerende partijen, advocaat Sofie De Maesschalck, die verschijnt voor de tussenkomende partijen *sub* 1 en 2, en advocaat Tom Swerts, die *loco* advocaat Cies Gysen verschijnt voor de tussenkomende partijen *sub* 3 en 4, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster is eigenares van een bedrijfsterrein op de site Kampenhout-Sas aan de Leuvensesteenweg 51 te 1910 Kampenhout.

Zij plant op haar terrein de opstart van een "afval-energiecentrale" (afvalverbrandingsinstallatie), waarvoor zowel een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag als een milieuvergunningsaanvraag werden ingediend.

4. Het betrokken terrein is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse gelegen in industriegebied.

5. Naar aanleiding van de actualisatie en de gedeeltelijke herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (hierna: RSV) in 2010, wordt bij besluit van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport van 6 november 2012 de partiële herziening van

het provinciaal ruimtelijk structuurplan (hierna: PRSP) Vlaams-Brabant "Addendum bij het ruimtelijk structuurplan Vlaams-Brabant" goedgekeurd.

6. In uitvoering van het RSV en van het PRSP Vlaams-Brabant wordt een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: PRUP) uitgewerkt. De doelstelling van het plan betreft de differentiatie (namelijk naar watergebonden bedrijvigheid langs het kanaal) van de bestaande bedrijvenzone in Kampenhout-Sas en de uitbreiding ervan (streefcijfer +25ha) aansluitende bij de bestaande bedrijvenzones ten behoeve van regionale bedrijvigheid.

7. Het overeenkomstig artikel 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 18 april 2008 'betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan' (hierna: integratiespoorbesluit) bij de dienst Mer ingediende voorstel van nota voor publieke consultatie, wordt op 17 juni 2010 volledig verklaard door de dienst Mer.

De volledig verklaarde nota voor publieke consultatie wordt door de dienst Mer ter inzage gelegd van 28 juni 2010 tot en met 14 augustus 2010 door publicatie op de website van de dienst Mer en de website van de provincie Vlaams-Brabant en door het ter beschikking stellen ervan op het gemeentehuis van Kampenhout-Sas, Boortmeerbeek en Haacht.

De ontvangen inspraakreacties en adviezen op de volledig verklaarde nota voor publieke consultatie worden behandeld op de "richtlijnenvergadering" van 31 augustus 2010. De richtlijnen over de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER worden aan de initiatiefnemer betekend op 16 november 2010.

Een tussentijdse vergadering over het plan-MER vindt plaats op 6 september 2011 en aan de initiatiefnemer van het plan wordt gevraagd om de ontwerptekst van het plan-MER nog verder aan te vullen op een aantal punten.

Het definitieve plan-MER wordt op 25 november 2011 goedgekeurd door de dienst Mer.

8. Op 6 december 2011 wordt een plenaire vergadering gehouden over het voorontwerp van PRUP "Bijzonder economisch knooppunt Kampenhout-Sas".

9. Op 13 maart 2012 stelt de provincieraad van Vlaams-Brabant het ontwerp van PRUP "Bijzonder economisch knooppunt Kampenhout-Sas" voorlopig vast.

10. Met betrekking tot het ontwerp van PRUP wordt een openbaar onderzoek georganiseerd van 26 april 2012 tot en met 25 juni 2012. Onder meer verzoekster dient een bezwaarschrift in.

11. De provinciale commissie voor ruimtelijke ordening (hierna: Procoro) bespreekt de bezwaren op 27 augustus 2012 en stelt een aantal aanpassingen voor aan het ontwerp van PRUP. Naar aanleiding hiervan wordt het ontwerp van PRUP aangepast.

12. Met het eerste bestreden besluit van 23 oktober 2012 stelt de provincieraad van Vlaams-Brabant het PRUP "Bijzonder economisch knooppunt Kampenhout-Sas" definitief vast.

Het bedrijfsterrein van verzoekster wordt bestemd tot "gemengd regionaal bedrijventerrein" (artikel 2). In de stedenbouwkundige voorschriften wordt onder meer voorzien dat de volgende activiteit niet toegelaten is:

> "afvalverwerkingsactiviteiten die betrekking hebben op het verwijderen van afvalstoffen, hieronder worden inrichtingen verstaan waarbinnen handelingen gebeuren die leiden tot de vernietiging of definitieve opslag in of op de bodem van afvalstoffen; "

13. Met het tweede bestreden besluit van 23 januari 2013 keurt de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport het PRUP "Bijzonder economisch knooppunt Kampenhout-Sas" goed.

Dit besluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 18 februari 2013.

IV. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

14. Verzoekster leidt een eerste middel af uit "de schending van de artikelen 2.2.2, § 1 en 2.2.4 VCRO, van artikel 4.2.4 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, van de beginselen van behoorlijk bestuur in het bijzonder het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht, met toepassing van art. 159 GW ten aanzien van het Besluit van de Vlaamse Regering van 18 april 2008 betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan" , alsook uit "de schending van het gelijkheids- en het non-discriminatiebeginsel, zoals gewaarborgd door de art. 10 en 11 van de Grondwet, het rechtszekerheidsbeginsel, het onpartijdigheidsbeginsel en het *fair play* beginsel als beginselen van behoorlijke wetgeving, het recht op een eerlijk proces, gewaarborgd door art. 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, de schending van het grondwettelijk beginsel van de scheiding der machten en het verbod op inmenging in de rechterlijke functie, neergelegd in titel III van de Grondwet en in het bijzonder in art. 40 Grondwet, art. 16 Grondwet en art. 1 EAP EVRM door het validerend art. 7.4.1/2 VCRO, zoals ingevoegd bij Decreet van 11 mei 2012" en uit "ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag".

Zij voert in essentie aan dat het plan-MER werd opgesteld overeenkomstig de bijzondere procedure van het integratiespoor en dat de nota

voor publieke consultatie door toepassing van het integratiespoorbesluit niet op actieve wijze ter inzage werd gelegd. Dit integratiespoorbesluit schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en dient met toepassing van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing gelaten te worden. Verzoekster haalt daartoe onder meer het schorsingsarrest nr. 214.791 van 12 augustus 2011 van de Raad van State aan, waarin vastgesteld is dat de regeling van het integratiespoorbesluit onwettig is, "omdat de belanghebbenden minder inspraakmogelijkheden hebben wanneer een MER wordt opgemaakt in het kader van de bijzondere procedure van het integratiespoor". Door het gebrek aan actieve bekendmaking heeft verzoekster geen kans gekregen haar opmerkingen mee te delen over de inhoudsafbakening van het milieueffectenonderzoek.

Verzoekster wijst verder op het validerend artikel 7.4.1/2 VCRO, dat een geldigverklaring beoogt van de ruimtelijke uitvoeringsplannen waarbij het MER werd opgemaakt op grond van het integratiespoor en dat het verschil in behandeling bijgevolg decretaal heeft verankerd. Ook dit artikel schendt volgens verzoekster de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Tegen deze bepaling heeft verzoekster bij het Grondwettelijk Hof een beroep tot nietigverklaring ingediend, waarvan zij de kritiek integraal herneemt. Verzoekster meent dat de vernietiging van het validatiedecreet in voorkomend geval automatisch dient te leiden tot de vernietiging van het bestreden PRUP, dat steunt op een onwettig opgemaakt plan-MER. In ondergeschikte orde vraagt ze de volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof:

> "Schendt art. 7.4.1/2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals ingevoegd door het Decreet van 11 mei 2012, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, al dan niet samen gelezen met het rechtszekerheidsbeginsel, doordat het de in het Besluit van de Vlaamse Regering van 18 april 2008 betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan vervatte regeling bekrachtigt, terwijl deze een discriminerend onderscheid inhield tussen, enerzijds personen die wensen betrokken te worden bij de publieke consultatie over de inhoudsafbakening van een plan-MER voor een RUP dat wordt opgemaakt volgens de regels die gelden wanneer het integratiespoor wordt gevolgd, en anderzijds de personen die wensen betrokken te worden bij de publieke consultatie over een plan- MER volgens de algemene regeling; en doordat, de bestreden bepaling een onverantwoord onderscheid maakt tussen personen die nadeel ondervinden

van het discriminerende Besluit van 18 april 2008 enerzijds, en anderzijds personen die geconfronteerd worden met een andere regeling inzake openbare onderzoeken, waarbij enkel laatstgenoemde categorie van personen zich nog kan beroepen op art. 159 Gec.G.W.?"

15. De verwerende partijen repliceren in hun memories van antwoord dat verzoekster niet uiteenzet welk belang zij zou hebben gehad bij de inspraak in het kader van de milieueffectrapportage. Meer bepaald zet verzoekster niet uiteen "op welke overwegingen of conclusies die zijn genomen in het kader van de MER zij wenste te reageren en wat de impact hiervan was op het latere uitvoeringsplan en op haar belang". De verwerende partijen merken in dit opzicht tevens op dat verzoekster in haar verzoekschrift enkel naar de milieueffectrapportage verwijst ter ondersteuning van haar eigen argumentatie. Bovendien steunt verzoekster haar belang bij het beroep op het feit dat zij een afvalverbrandingsinstallatie wil oprichten op haar perceel. Dergelijke bedrijfsactiviteit is in elk geval verboden door het PRSP. De inspraak in het kader van de milieueffectrapportage kan aan de uitsluiting van afvalverwerkende activiteiten niets veranderen zodat ook in dit opzicht niet kan worden ingezien welk belang verzoekster heeft bij het eerste middel. Het eerste middel is volgens de verwerende partijen dan ook onontvankelijk.

In ondergeschikte orde voeren de verwerende partijen aan dat artikel 7.4.1/2, § 1, VCRO kan toegepast worden in onderhavige zaak. Zij menen dat een uitspraak van het Grondwettelijk Hof tijdig zal tussenkomen en dat er dan ook geen reden is om de prejudiciële vraag te stellen. Indien het Grondwettelijk Hof het beroep tot nietigverklaring verwerpt of het beroep tot nietigverklaring inwilligt maar de gevolgen van de bestreden bepaling (voor een bepaalde periode) handhaaft, moet het eerste middel, gelet op artikel 7.4.1/2, § 1, VCRO, worden verworpen.

16. In haar memorie van wederantwoord wijst verzoekster op het inmiddels tussengekomen arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 114/2013 van 31 juli 2013 waarbij artikel 7.4.1/2 VCRO wordt vernietigd. Ingevolge dit arrest staat het volgens haar vast dat de RUP's waarvoor het plan-MER werd

opgemaakt op grond van de bijzondere procedure van het integratiespoor aangetast zijn door onwettigheid. In afwezigheid van een decretale validatie zal de Raad van State opnieuw toepassing dienen te maken van de rechtspraak die gevormd werd in de arresten nr. 214.791 van 12 augustus 2011 en nr. 220.536 van 10 september 2012. Een quasi-identiek middel werd in deze arresten respectievelijk ernstig en gegrond bevonden.

Verder zet verzoekster onder meer uiteen dat ze *in casu* geen opmerkingen of bezwaren heeft ingediend in het kader van de publieke consultatie om de eenvoudige reden dat zij niet op de hoogte was van het openbaar onderzoek dat hieromtrent gevoerd werd. Zij wordt dus wel degelijk in haar belangen geschaad door de gebrekkige bekendmaking. Niet alleen wordt haar inspraakrecht miskend, bovendien leidt de gebrekkige bekendmaking ook tot onzorgvuldige besluitvorming bij de verdere opmaak van het RUP, aangezien geen gedegen en omvattende analyse van de milieu-effecten kan gemaakt worden. Inzonderheid zou zij bijvoorbeeld bijkomende opmerkingen hebben kunnen formuleren bij het voorgenomen verbod om bepaalde activiteiten uit te oefenen op haar terrein, waarmee zij zich thans geconfronteerd ziet maar dat volstrekt willekeurig is en waaraan geen objectief en zorgvuldig onderzoek vooraf is gegaan.

Verzoekster betwist tevens dat haar belang beperkt is tot de doelstelling om een afvalenergiecentrale op haar gronden op te richten, zoals de verwerende partijen beweren. Haar belang werd breder omschreven in het verzoekschrift, namelijk als eigenaar van een terrein waarvan de bestemming voortaan beheerst wordt door het bestreden RUP. Zij ziet zich als eigenaar geconfronteerd met een nieuwe bestemming die allerlei exploitatiebeperkingen invoert. Het is evident dat zij er belang bij heeft deze nieuwe bestemming aan te vechten, en dat zij in dat verband alle middelen kan inroepen die de onwettigheid van het nieuwe RUP aantonen. Minstens heeft zij een voldoende belang bij een middel dat raakt aan de schending van haar inspraakrechten en een onzorgvuldige beoordeling bekritiseert. Ten slotte voert verzoekster nog aan dat de bepalingen van het PRSP waarop de verwerende partijen alluderen, behoren tot het richtinggevende gedeelte van het PRSP en dus niet bindend zijn. De verwerende

partijen verliezen overigens uit het oog dat steeds met toepassing van artikel 159 van de Grondwet de onwettigheid van het gewijzigde PRSP kan ingeroepen worden, hetgeen ook is gebeurd in het kader van het vierde middel.

17. De derde en vierde tussenkomende partij sluiten zich aan bij de verwerende partijen aangaande de exceptie van belang bij het middel. Ook na de exceptie van de verwerende partijen slaagt verzoekster er in haar memorie van wederantwoord niet in om aan te geven welke opmerkingen zij wenste aan te leveren opdat de dienst Mer er bij de opmaak van dit plan-MER rekening mee zou kunnen houden. De reden voor deze afwezigheid is volgens deze partijen eenvoudigweg het gegeven dat de vraag naar het al dan niet instellen van een verbod op afvalverwerkingsactiviteiten niet het voorwerp uitmaakt van dergelijk plan-MER en de daarbij horende voorafgaande publieke nota. De verzoekende partij wenste dan ook een opmerking te uiten over een punt dat nog niet was opgenomen in de publiek gemaakte nota en welke bovendien onmogelijk enige invloed kon hebben op het uiteindelijke resultaat daar de afbakening van de inhoud van dit plan-MER bepaald wordt door het plan waarvoor het werd opgemaakt, waarbij reeds de beleidskeuze werd vooropgesteld om dergelijke activiteiten uit te sluiten. Een eventuele nietigverklaring kan verzoekster dan ook geen voordeel opleveren, aangezien de wijze waarop zij van haar inspraakrecht gebruik wil maken, geen enkel gevolg zal hebben op de verder opmaakprocedure. Gelet op dit gebrek aan enig voordeel is het eerste middel bijgevolg onontvankelijk.

In ondergeschikte orde voeren de derde en de vierde tussenkomende partij aan dat ingevolge het arrest van het Grondwettelijk Hof van 31 juli 2013 dient te worden teruggevallen op de algemene regeling zoals voorzien in artikel 4.2.8 van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ (hierna: DABM) en het daaraan uitvoering gevende besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 2007 ‘betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma’s’ (hierna: MER-besluit). Volgens deze partijen stelt zich de vraag of het niet vervuld zijn van de bekendmakingsvoorschriften *ex* artikel 7 van het MER-besluit, automatisch de

onwettigheid van het plan-MER en het daarop gebaseerde RUP tot gevolg heeft. Zij menen van niet, aangezien een vernietiging zich immers niet opdringt indien moest blijken dat, hoewel de betrokken actoren in de veronderstelling juist te handelen het integratiespoorbesluit volgden en niet in een melding van dit openbaar onderzoek werd voorzien, toch een actieve openbaarmaking geschiedde waardoor de burgerbevolking wel voldoende de mogelijkheid werd geboden om de inspraakmogelijkheid ten volle te benutten en het doel van de regelgeving dus wel degelijk werd bereikt. Zij stippen in dit verband de rechtspraak omtrent de "normdoelleer" aan die er reeds menig maal toe leidde dat wanneer vastgesteld werd dat een bepaling of substantiële vormvereiste niet werd nageleefd, dit toch niet kan leiden tot de nietigheid van de beslissing welke daarop is gesteund, indien het normdoel van dit voorschrift wel degelijk is bereikt. In dit opzicht doen ze gelden dat na afloop van het openbaar onderzoek er niet minder dan 509 inspraakreacties van burgers werden ontvangen, zodat onmogelijk voorgehouden kan worden dat de betrokken inwoners van de gemeente niet op de hoogte zouden zijn geweest, noch dat er geen concrete, zinvolle reacties werden uitgelokt waarmee de dienst Mer rekening kon houden. Zodoende besluiten de derde en de vierde tussenkomende partij dat beide normdoelen van het artikel 7 van het MER-besluit vervuld zijn, zodat het niet vervuld zijn van deze bepaling niet tot de nietigheid van het plan kan leiden.

18. Nadat partijen door de auditeur werden uitgenodigd om hun visie omtrent de implicatie van het decreet van 25 april 2014 'houdende het rechtsherstel van ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvan de planmilieueffectrapportage werd opgesteld met toepassing van het besluit van de Vlaamse regering van 18 april 2008 betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan' (hierna: rechtshersteldecreet) op huidig beroep toe te lichten, zetten de verwerende partijen in hun laatste memories uiteen dat de deputatie al op 3 oktober 2013 beslist heeft om een volledig nieuwe plan-MER procedure op te starten volgens de algemene procedure. Het openbaar onderzoek over de kennisgevingsnota heeft plaatsgevonden van 9 januari 2014 tot en met 9 maart 2014. Hiertoe werd onder meer een aankondiging gedaan in "Het Laatste Nieuws" van 9 januari 2014.

Gelet op het feit dat de deputatie reeds een beslissing heeft genomen die gelijkloopt met de beslissing waarvan sprake in artikel 9 van het rechtsherstelddecreet moet worden vastgesteld dat het bestreden PRUP onder de regeling valt van artikel 11 van dit decreet en derhalve sinds de inwerkingtreding van dit decreet (tijdelijk) geldig is verklaard.

19. Ook de derde en de vierde tussenkomende partij werpen op dat middels dit nieuwe openbaar onderzoek van 9 januari 2014 tot en met 9 maart 2014 omtrent de inhoudsafbakening van het plan-MER, de hele bevolking alsook verzoekster nogmaals de mogelijkheid hebben gekregen om hun opmerkingen omtrent de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER te formuleren. De wettigheidskritiek van verzoekster die erin bestaat dat zij geen kans heeft gekregen om haar opmerkingen mee te delen is met deze herneming van het openbaar onderzoek dan ook vervallen, zodat alleszins besloten moet worden dat verzoekster geen belang heeft bij het middel.

Ook de derde en de vierde tussenkomende partij zijn voorts de mening toegedaan dat met dit nieuwe openbaar onderzoek de wettelijke validatie *ex* artikel 11 van het rechtsherstelddecreet in werking is getreden. Deze validatie staat een nietigverklaring van het PRUP door de Raad van State in de weg.

20. De eerste en de tweede tussenkomende partij gedragen zich in hun laatste memorie naar de wijsheid van de Raad van State.

21. Verzoekster stelt in haar laatste memorie dat de inwerkingtreding van het rechtsherstelddecreet niets afdoet aan de onwettigheid van het bestreden PRUP.

De initiatieven die de provincie Vlaams-Brabant heeft ondernomen om het plan-MER zogenaamd te hernemen, zijn in geen geval conform aan de wettelijke regels zoals voorzien in het DABM en het MER-besluit. Er wordt immers niet aangetoond dat de bekendmaking zou zijn gebeurd door aanplakking op de aanplakplaatsen van de gemeenten Kampenhout en

Haacht. Evenmin wordt aangetoond dat de volledig verklaarde kennisgeving tegelijkertijd via de in artikel 7 van het MER-besluit bedoelde kanalen kon worden geraadpleegd. Voorts hebben de initiatieven van de deputatie geen enkele wettelijke grondslag en kunnen ze in geen geval als "gelijklopend" met de voorziene procedure in het rechtsherstelddecreet worden beschouwd. De initiatieven dateren immers van voor de inwerkingtreding van het rechtsherstelddecreet en stemmen inhoudelijk niet overeen met de daarin voorziene handelwijze. Onder meer gebeurde de bekendmaking niet door middel van aanplakking in de betrokken gemeenten. Van enige validering conform het rechtsherstelddecreet is dan ook geen sprake.

Ten slotte merkt verzoekster op dat op het ogenblik van het opstellen van de laatste memorie niet bekend is of de provincie *überhaupt* een nieuw initiatief heeft genomen in de zin van de artikelen 9, 10 en 11 van het rechtsherstelddecreet. Evenmin dient de Raad van State dergelijk initiatief af te wachten, te meer daar het rechtsherstelddecreet een afzonderlijke wijze van rechtsherstel heeft voorzien in geval van vernietigde RUP's.

Beoordeling

22. Artikel 4.2.8, § 1, eerste lid, § 3, en de toentertijd geldende § 5, DABM, dat deel uitmaakt van hoofdstuk II. – Milieueffectrapportage over plannen en programma's van titel IV. – Milieueffect- en veiligheidsrapportage, bepaalt:

> "§ 1. De initiatiefnemer stelt de administratie door betekening of tegen ontvangstbewijs in kennis van de reikwijdte, het detailleringsniveau en de aanpak van het plan-MER.
> […]
> § 3. De administratie legt de volledig verklaarde kennisgeving onverwijld en op de volgende wijzen ter beschikking van het publiek:
> 1° overeenkomstig het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur;
> 2° bij de initiatiefnemer;
> 3° via de internetsite van de administratie.
> De Vlaamse Regering kan nadere regels inzake de terinzagelegging vaststellen
> […]

§ 5. Bij de bekendmaking of bij het overmaken van het afschrift van de volledig verklaarde kennisgeving wordt duidelijk aangegeven dat het publiek en de instanties eventuele opmerkingen over het plan-MER binnen een termijn van dertig dagen vanaf de datum van de beslissing vermeld in § 2, aan de administratie kunnen bezorgen, behoudens verlenging van deze termijn, zoals vermeld in het tweede lid."

23. Artikel 7 van het MER-besluit bepaalt:

"Ter uitvoering van artikel 4.2.8., § 3, van het decreet zorgt de bevoegde administratie ervoor dat de volledig verklaarde kennisgeving door het publiek kan worden geraadpleegd. Via een bericht in ten minste één krant of in het gemeentelijk infoblad dat in de betrokken gemeente of gemeenten verspreid wordt, én door aanplakking op de aanplakplaatsen van de betrokken gemeente of gemeenten, wordt gemeld dat de volledig verklaarde kennisgeving tegelijkertijd via de volgende kanalen kan worden geraadpleegd:

1° op de internetsite van de bevoegde administratie;

2° bij de initiatiefnemer, in voorkomend geval via diens internetsite;

3° bij de betrokken gemeente of gemeenten en in voorkomend geval op hun internetsite."

24. Artikel 4.2.4 DABM bepaalt:

"§ 1 Voor een plan of programma, dat overeenkomstig dit hoofdstuk aan de opmaak van een plan-MER is onderworpen, kan in een decreet of besluit van de Vlaamse Regering, dat desgevallend voor de opmaak van dat plan of programma van toepassing is, worden bepaald op welke wijze het plan-MER in de opmaakprocedure van dit plan of programma geïntegreerd wordt. Hierbij moet rekening worden gehouden met de volgende verplichtingen:

1° de plan-MER-plicht wordt vastgesteld en het plan-MER wordt opgemaakt overeenkomstig de vereisten betreffende het toepassingsgebied en de inhoudsafbakening van hoofdstuk II van titel IV van dit decreet;

2° het plan-MER wordt samen met het ontwerpplan of -programma met het oog op de raadpleging ervan beschikbaar gesteld van het publiek en de te raadplegen instanties;

3° ingeval het plan of programma aanzienlijke effecten kan hebben voor mens of milieu in andere lidstaten van de Europese Unie, en/of in verdragspartijen bij Verdrag, en/of in andere gewesten, of als bevoegde autoriteiten van deze lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten daarom verzoeken, wordt het plan-MER samen met het ontwerpplan of ontwerpprogramma voor raadpleging ter beschikking gesteld van de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten, verdragspartijen en/of gewesten;

4° bij de vaststelling van het ontwerp van plan of programma wordt met de resultaten van het plan-MER rekening gehouden;

5° bij de bekendmaking van het plan of programma wordt de volgende informatie ter beschikking gesteld van het publiek en de geraadpleegde instanties:

a) het plan of programma zoals het is vastgesteld;

b) een verklaring die samenvat:

1) hoe de milieuoverwegingen in het plan of programma werden geïntegreerd;

2) hoe rekening werd gehouden met het goedgekeurde plan-MER en de gegeven adviezen en het resultaat van de grensoverschrijdende raadpleging;

3) de redenen waarom is gekozen voor het plan of programma zoals het is aangenomen, en dit in het licht van de andere redelijke alternatieven die zijn behandeld;

c) de monitoringsmaatregelen waartoe wordt besloten overeenkomstig artikel 4.6.3 van dit decreet.

§ 2. Indien bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering geen wijze van integratie is bepaald, dan gelden voor een plan of programma, als vermeld in § 1, de bepalingen zoals voorzien in dit hoofdstuk."

25. De regeling voorzien in het MER-besluit is derhalve niet van toepassing in zoverre een afzonderlijke regeling is bepaald voor de opmaak van een plan-MER volgens het integratiespoor. Deze afzonderlijke regeling is vastgesteld bij het integratiespoorbesluit en werd te dezen toegepast.

Het toentertijd toepasselijke artikel 4, § 3, eerste en tweede lid, § 4, eerste lid, en § 5, eerste en derde lid, van laatstbedoeld besluit bepaalt:

"§ 3. De volledig verklaarde nota voor publieke consultatie van het plan-MER wordt door de dienst Mer ter inzage gelegd door publicatie op de website van de bevoegde overheid, op de website van de dienst Mer en op het gemeentehuis van elke gemeente waarvan het grondgebied door het op te maken RUP geheel of ten dele zal worden bestreken en van elke andere gemeente die aanzienlijke effecten kan ondervinden van het plan volgens de informatie, vermeld in § 1.

De overheden en instanties die worden geraadpleegd volgens de bepalingen in het decreet Ruimtelijke Ordening in het kader van de plenaire vergadering over een voorontwerp RUP, worden door de dienst Mer met een aangetekende brief of via de elektronische post met ontvangstbevestiging, op de hoogte gebracht van die publicatie op de websites. De bevoegde overheid of de overnemer van de verplichtingen overeenkomstig artikel 4.1.1, §1, 13° a) van het MER-decreet bezorgt de dienst Mer een lijst met adressen van die overheden en instanties. De Dienst Mer kan ook andere instanties raadplegen, waarvan zij het advies nuttig acht.

[…]

§ 4. Bij de publicatie, vermeld in § 3, wordt duidelijk aangegeven dat de overheden, instanties en het publiek binnen een termijn van 30 dagen vanaf de datum van publicatie eventuele opmerkingen kunnen bezorgen op de wijze en aan het adres van de dienst Mer, vermeld in de publicatie.

[…]

§ 5. De nota voor publieke consultatie wordt na de consultatieperiode, vermeld in § 4, besproken op een vergadering waarbij de dienst Mer, de bevoegde overheid en de overnemer van de verplichtingen overeenkomstig artikel 4.1.1, §1, 13° a) van het MER-decreet aanwezig zijn om de reikwijdte, het detailleringniveau, de inhoudelijke aanpak van het plan-MER vast te stellen, rekening houdend met de opmerkingen die werden bezorgd tijdens de consultatieperiode.

[…]

De dienst Mer maakt een verslag van de vergadering op binnen twintig dagen na de vergadering. Het verslag bevat de richtlijnen over de reikwijdte, het detailleringniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER, en eventuele bijzondere en aanvullende richtlijnen voor het opstellen van het plan-MER."

26. Krachtens voormeld artikel 4.2.4, § 1, 1°, DABM moet bij het vaststellen van de afzonderlijke regeling voor de opmaak van een plan-MER volgens het integratiespoor rekening worden gehouden met de verplichting om het plan-MER op te maken overeenkomstig de vereisten betreffende onder meer de "inhoudsafbakening" van hoofdstuk II van titel IV van dit decreet, waaronder de verplichting voor de administratie de volledig verklaarde kennisgeving betreffende de reikwijdte, het detailleringsniveau en de aanpak van het plan-MER ter beschikking te stellen van het publiek en bij de bekendmaking ervan duidelijk aan te geven dat het publiek en de instanties over een termijn van dertig dagen beschikken om eventuele opmerkingen aan de administratie te bezorgen.

27. Uit hetgeen voorafgaat, moet worden afgeleid dat het DABM voor de opmaak van een plan-MER zowel volgens de algemene regeling als volgens een regeling vastgesteld voor het volgen van het integratiespoor aan de administratie eenzelfde verplichting oplegt, namelijk om, enerzijds, "de volledig verklaarde kennisgeving", dit is de door de initiatiefnemer van het MER aan de administratie betekende nota met betrekking tot de reikwijdte, het detailleringsniveau en de aanpak van het plan-MER, respectievelijk "de volledig verklaarde nota voor publieke consultatie", die eenzelfde inhoud heeft, ter beschikking te stellen van het publiek en, anderzijds, bij de bekendmaking ervan

duidelijk aan te geven dat het publiek en de instanties over een termijn van dertig dagen beschikken om eventuele opmerkingen aan de administratie te bezorgen.

28. De onderscheiden besluiten van de Vlaamse regering vastgesteld ter uitvoering van respectievelijk artikel 4.2.8, § 3, DABM en van artikel 4.2.4 DABM bevatten evenwel een verschillende regeling van bekendmaking aan het publiek. In de algemene regeling wordt aan de bevoegde administratie de verplichting opgelegd via een bericht in ten minste één krant of in het gemeentelijk infoblad dat in de betrokken gemeente of gemeenten verspreid wordt, én door aanplakking op de aanplakplaatsen van de betrokken gemeente of gemeenten, te "melden" dat de volledig verklaarde kennisgeving kan worden geraadpleegd op de aangegeven plaatsen, terwijl deze meldingsplicht niet wordt opgelegd in de voor het integratiespoor geldende regeling, en er in laatstgenoemde regeling wat betreft de kennisgeving aan het publiek mee wordt volstaan de betrokken nota voor publieke consultatie ter inzage te leggen op de aangegeven plaatsen.

29. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de mogelijkheid voor het publiek om kennis te nemen van, enerzijds, de bedoelde "volledig verklaarde kennisgeving" in de algemene regeling en, anderzijds, van "de volledig verklaarde nota voor publieke consultatie" in de regeling bepaald voor het integratiespoor, op ongelijke wijze wordt geregeld, derwijze dat het publiek in de laatstgenoemde regeling op een ernstige wijze wordt beknot in zijn mogelijkheden om met betrekking tot deze nota binnen de voorziene termijn zijn opmerkingen en bezwaren te kunnen laten gelden.

30. De raadpleging door belanghebbenden van de website van de bevoegde overheid, van de dienst Mer of op het gemeentehuis van de betrokken gemeenten veronderstelt in hoofde van die belanghebbenden de wetenschap dat de volledig verklaarde kennisgeving/nota voor publieke consultatie ter inzage is gelegd. De algemene regeling draagt bij tot die wetenschap doordat via een bericht in ten minste één krant of in het gemeentelijk infoblad dat in de betrokken gemeente of gemeenten verspreid wordt, én door aanplakking op de

aanplakplaatsen van de betrokken gemeente of gemeenten, wordt gemeld dat de volledig verklaarde kennisgeving tegelijkertijd via de aangegeven kanalen kan worden geraadpleegd. De regeling vervat in het integratiespoorbesluit voorziet niet in een dergelijke melding dat de volledig verklaarde nota voor publieke consultatie ter inzage wordt gelegd door publicatie op de website van de bevoegde overheid, op de website van de dienst Mer en op het gemeentehuis. In tegenstelling tot de overheden en instanties die met een aangetekende brief of via de elektronische post met ontvangstmelding "op de hoogte [worden] gebracht van […] publicatie op de websites", wordt het publiek in laatstgenoemd geval immers op geen enkele wijze op de hoogte gebracht van deze "publicaties".

31. De publieke consultatie in deze fase van de procedure is van groot belang, nu deze, overeenkomstig artikel 4, § 5, van het integratiespoorbesluit, bepalend is voor de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER.

Dit blijkt tevens uit het verslag aan de Vlaamse regering bij het integratiespoorbesluit waarin, onder de hoofding "4.4. Inhoudsafbakening, publieke consultatie en kwaliteitsonderzoek – Artikel 4", dienaangaande wordt uiteengezet wat volgt:

> "Dit artikel bevat de werkwijze voor de inhoudsafbakening (de reikwijdte), het detailleringniveau en de aanpak van het plan-MER. De inhoudsafbakening gebeurt op basis van de 'nota voor publieke consultatie', dit is vergelijkbaar met de kennisgeving zoals omschreven in het plan-MER-decreet. Op basis van deze nota gebeurt een ter inzage legging in de gemeenten waarop het RUP van toepassing is alsook in de gemeenten waar er aanzienlijke milieueffecten zouden kunnen zijn. Daarna stelt de dienst Mer de richtlijnen op voor het plan-MER van het RUP. Het voorstel van nota voor publieke consultatie wordt opgesteld door de bevoegde overheid en besproken met de dienst MER.
>
> […]
>
> In het volledige en geïntegreerde plan-MER-RUP-proces worden aldus 2 momenten van consultatie van het publiek voorzien:
>
> (1) een eerste moment bij de inhoudsafbakening van de milieubeoordeling (plan-MER) door middel van de 'nota voor publieke consultatie'. Dit is de ter inzage legging zoals voorzien in de plan-mer;
>
> (2) een tweede moment nà de voorlopige vaststelling van het RUP, die het openbaar onderzoek uitmaakt van de RUP-procedure.
>
> De inhoud van deze twee momenten van consultatie is heel verschillend:

- de eerste consultatie, de ter inzage legging, gebeurt in de beginfase van het proces en heeft als doelstelling om bij het publiek na te gaan welke elementen (gefocust op milieu-effecten) meegenomen moeten worden in de milieubeoordeling van het RUP. Ook is dit het moment om de opportuniteit van de mogelijkheden voor alternatieven en opties vast te leggen voor het verdere besluitvormingsproces;

- de tweede consultatie, het openbaar onderzoek, gebeurt op basis van het voorontwerp RUP mét het hieraan toegevoegde plan-MER en spitst zich toe op de keuze die uiteindelijk gemaakt is. Het publiek kan hier reageren op het plan, in principe niet meer op de inhoud van het goedgekeurde plan-MER. Op basis van dit openbaar onderzoek en in de aanloop naar de definitieve vaststelling van het RUP kunnen nog bijsturingen gebeuren, zowel aan het plan, als in voorkomend geval, de milieubeoordeling.

Deze twee momenten van publieke consultatie kosten tijd en extra 'planlast', maar zorgen tevens voor een beter maatschappelijk draagvlak van het uiteindelijke RUP. Dit zou in het globale tijdstraject positief moeten uitdraaien en de keuzes die in het gehele proces [worden] gemaakt[,] beter moeten onderbouwen. […]."

32. Uit hetgeen voorafgaat, blijkt dat de rechtzoekenden die wensen betrokken te worden bij de publieke consultatie over de inhoudsafbakening van een plan-MER voor een RUP dat wordt opgemaakt volgens de regels die gelden wanneer het integratiespoor wordt gevolgd, en de rechtzoekenden die wensen betrokken te worden bij de publieke consultatie over een plan-MER volgens de algemene regeling, ongelijk worden behandeld, dat deze ongelijke behandeling volgt uit het verschil in de regelgeving vervat in de uitvoeringsbesluiten die zijn genomen op grond van dezelfde in het DABM opgelegde verplichtingen, en dat die ongelijke behandeling geen verantwoording kan vinden in de specificiteit van het integratiespoor zoals deze in het DABM is bepaald.

33. Deze vaststelling noopt de Raad van State er toe om het integratiespoorbesluit te dezen met toepassing van artikel 159 van de Grondwet, in zoverre, wegens niet overeenstemming met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, buiten toepassing te laten.

Het bestreden PRUP, dat op het voormelde besluit is gestoeld, is onwettig.

34. Het bij decreet van 11 mei 2012 ‘houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en wijziging van de regelgeving wat de opheffing van het agentschap Ruimtelijke Ordening betreft’ ingevoegde artikel 7.4.1/2 VCRO werd inmiddels vernietigd door het Grondwettelijk Hof bij arrest nr. 114/2013 van 31 juli 2013. Er dient dan ook niet meer te worden ingegaan op de in het verzoekschrift gesuggereerde prejudiciële vraagstelling.

35. Verzoekster zet in het verzoekschrift uiteen dat haar belangen zijn geschaad, aangezien zij “door gebrek aan actieve bekendmaking geen kans heeft gekregen haar opmerkingen mee te delen over de inhoudsafbakening van het milieueffectenonderzoek voorafgaand aan de vaststelling van het PRUP”. De vaststelling dat verzoekster door de voormelde ongelijke behandeling haar opmerkingen bij de nota voor publieke consultatie niet heeft kunnen doen gelden, volstaat om haar belang bij het middel aan te nemen. Noch de omstandigheid dat verzoekster niet concreet uiteenzet welke opmerkingen zij wenste te formuleren, noch het gegeven dat “de vraag naar het al dan niet instellen van een verbod op afvalverwerkingsactiviteiten niet het voorwerp uitmaakt van dergelijk plan-MER” doen anders besluiten. Bovendien toont het loutere feit dat verzoekster bij gebrek aan een melding zoals voorzien in artikel 7 van het MER-besluit niet de mogelijkheid heeft gekregen om haar opmerkingen te laten kennen, op zich reeds aan dat beide door de derde en de vierde tussenkomende partij voorgehouden “normdoelen” van dit artikel niet zijn bereikt.

36. Ten slotte dient vastgesteld te worden dat er evenmin sprake kan zijn van enige geldigverklaring van het bestreden PRUP in de zin van het rechtsherstelddecreet.

Het rechtsherstelddecreet voorziet in een “*ad-hoc* procedure” met betrekking tot de RUP’s die reeds definitief zijn vastgesteld met toepassing van het integratiespoorbesluit (*Parl. St*. Vl. Parl. 2013-2014, nr. 2271/1, 7). Deze “*ad-hoc* procedure” maakt het voorwerp uit van de artikelen 8 tot en met 11 van het rechtsherstelddecreet.

In afwachting van het doorlopen van de "*ad-hoc* procedure" worden de betrokken RUP's tijdelijk geldig verklaard. Artikel 11 bepaalt dat de geldigverklaring geldt vanaf de beslissing van de overheid die het RUP definitief heeft vastgesteld, om in functie van rechtsherstel de inhoudsafbakening van het plan-MER in openbaar onderzoek te leggen in de zin van artikel 9 en dit tot de inwerkingtreding van het besluit tot definitieve vaststelling van het RUP en voor een periode van maximaal twee jaar vanaf de inwerkintreding van het decreet.

Artikel 9 van het rechtshersteldecreet bepaalt:

> § 1. Voor de gewestelijke, provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen of delen ervan waarop dit hoofdstuk overeenkomstig artikel 8 van toepassing is, wordt door de overheid die het ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief heeft vastgesteld, de volledig verklaarde kennisgeving in de vorm van het goedgekeurde plan-MER onverwijld en op de volgende wijzen ter beschikking gesteld van het publiek:
>
> 1° op de internetsite van de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage;
>
> 2° bij de initiatiefnemer, in voorkomend geval via diens internetsite;
>
> 3° bij de gemeente of gemeenten waarop het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan aanzienlijke milieueffecten kan hebben en in voorkomend geval op haar of hun internetsite.
>
> Het openbaar onderzoek wordt aangekondigd via een bericht in ten minste één krant of in het gemeentelijk infoblad dat in de betrokken gemeente of gemeenten verspreid wordt, en door aanplakking op de aanplakplaatsen van de betrokken gemeente of gemeenten. De inspraakmogelijkheden zijn beperkt tot de inhoudsafbakening van het plan-MER zoals bedoeld in artikel 4.2.8, § 1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Dat wordt expliciet vermeld bij de aankondiging van het openbaar onderzoek.
>
> § 2. Bij de aankondiging wordt duidelijk aangegeven dat het publiek eventuele opmerkingen over de volledig verklaarde kennisgeving in de vorm van het goedgekeurde plan-MER binnen een termijn van dertig dagen vanaf de datum van de bekendmaking, kan bezorgen aan de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage.
>
> § 3. Na beëindiging van de termijn, vermeld in paragraaf 2, beschikt de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, over vijfendertig dagen om een beslissing te nemen over, in voorkomend geval:
>
> 1° de reikwijdte, het detailleringsniveau en de inhoudelijke aanpak van het plan-MER, met inbegrip van de methodologie, rekening houdend met de huidige stand van kennis en evaluatiemethoden, de inhoud en de precisiegraad van het plan, de vordering van het besluitvormingsproces en het feit dat sommige aspecten misschien beter in andere fasen van dat proces kunnen worden geëvalueerd om herhaling van de evaluatie te voorkomen;

2° de bijzondere en aanvullende bijzondere richtlijnen voor het opstellen van het plan-MER;

3° de goedkeuring van de voorgestelde opstellers van het plan-MER, vermeld in artikel 4.2.9 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;

4° de goedkeuring van het ongewijzigde plan-MER.

§ 4. Ingeval het plan-MER werd gewijzigd of aangevuld, keurt de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, binnen de vijftig dagen na indiening ervan dat plan-MER goed of af.

In geval van afkeuring van het plan-MER geeft de dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, aan waar het plan-MER tekortschiet.

§ 5. De dienst, bevoegd voor milieueffectrapportage, deelt onverwijld zijn beslissing overeenkomstig § 3, 4°, of paragraaf 4 mee aan de overheid die het ruimtelijk uitvoeringsplan eerder definitief heeft vastgesteld en de initiatiefnemer.

Tegen de beslissing tot afkeuring van het plan-MER kan de initiatiefnemer een gemotiveerd verzoek tot heroverweging indienen overeenkomstig de procedure vermeld in artikel 4.2.10, § 3, en artikel 4.6.4 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid."

37. Uit de door de verwerende partijen bij de laatste memorie bijgebrachte stukken blijkt dat de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant reeds op 3 oktober 2013 besliste "[i]n te stemmen met het plan van aanpak voor de herneming van drie plan-MER procedures", zoals beschreven in een aan de deputatie gerichte nota van 25 september 2013 waarin "[g]elet op de afwachtende houding van de Vlaamse administraties" en "[r]ekening houdend met de mogelijke grote gevolgen voor een aantal van de provinciale dossiers" voorgesteld wordt "om niet te wachten op een mogelijke oplossing door Vlaanderen" en onder meer "de planMER en PRUP procedure" met betrekking tot het bestreden plan te hernemen.

De eerste verwerende partij startte vervolgens "een nieuwe plan-milieueffectrapportage" op.

De volledig verklaarde kennisgeving werd ter inzage gelegd van 9 januari 2014 tot en met 9 maart 2014.

38. De beslissing van de deputatie van 3 oktober 2013, die dateert van vóór het rechtsherstelddecreet, kan niet worden aangezien als een beslissing

"om in functie van rechtsherstel de inhoudsafbakening van het plan-MER in openbaar onderzoek te leggen in de zin van artikel 9", zoals bedoeld in artikel 11 van het rechtshersteldecreet en is bijgevolg niet van aard de daarin voorziene geldigverklaring te laten aanvangen. In de parlementaire voorbereiding wordt er op gewezen dat de geldigverklaring voorwaardelijk is en slechts geldt in het geval dat de planinitiërende overheid ook effectief beslist om de in het voorstel van decreet vermelde procedure op te starten (*Parl. St.* Vl. Parl. 2013-14, nr. 2271/5, 6).

Evenmin wordt aangetoond dat de terinzagelegging voldeed aan de voorwaarden bepaald in artikel 9 van het rechtshersteldecreet. Zo wordt onder meer geen bewijs neergelegd van aanplakking in de betrokken gemeenten.

De door de eerste verwerende partij opgestarte procedure kan dan ook niet worden gelijkgesteld met de in het rechtshersteldecreet voorziene "*ad-hoc* procedure" en leidt niet tot de (voorlopige) geldigverklaring van het PRUP op basis van dit decreet.

39. De nieuwe inspraakprocedure heeft evenmin als gevolg dat verzoekster haar belang bij het middel verliest. De hernomen procedure is immers nog lopende en een intrekking van het bestreden PRUP blijkt niet aan de orde. Bovendien wordt bij gebrek aan bewijs van aanplakking in de betrokken gemeenten, niet aangetoond dat de nieuwe inspraakprocedure voldeed aan de bekendmakingsvoorschriften uit artikel 7 van het MER-besluit. Het belang van verzoekster is derhalve nog steeds actueel.

40. Het eerste middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt :

- **het besluit van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 23 oktober 2012 houdende definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan "Bijzonder economisch knooppunt Kampenhout-Sas", en**
- **het besluit van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport van 23 januari 2013 houdende goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan "Bijzonder economisch knooppunt Kampenhout-Sas".**

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het tweede vernietigde besluit.

3. De verwerende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro, ieder voor de helft.

De tussenkomende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomsten, begroot op 500 euro, ieder voor een vierde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig oktober 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,

bijgestaan door

Astrid Truyens,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Astrid Truyens	**Johan Lust**